

Salvats!

Un relat de: [Lluís Pagès](#)

- Els nostres informadors asseguren que els pobladors d'aquest planeta s'han retrobat amb familiars i amics en acabar l'any. Ho han repetit més d'una vegada, amb un denominador comú: al voltant d'una taula, menjant i bevent en excés i bescanviant-se un munt de regals, per als petits i per als més grans. Pel que hem observat, els àpats i els obsequis els han fet entrar en voraginoses corredisses, trucades i despeses, amb els comerços obrint quasi tots els dies, plens de gom a gom. Al capdavant, però, han acabat cantant i rient plegats. Ara bé, val a dir que, passades aquestes dates, hem copsat xerrades que coincideixen en afirmar que cal retornar a la quotidianitat, que ja n'hi ha prou de tanta bogeria.

- Aleshores, per quins set sous hem d'aturar la invasió? Si precisament es troben en un estat d'atordiment per endrapar i malgastar de manera convulsiva, no és ara l'ocasió ideal per sotmetre'ls?

- Tot indica que algú ha filtrat les nostres intencions i, a escala mundial, la reacció ha estat unànime: la gent ha sortit al carrer a envair tot tipus de botigues i a comprar com si s'acabés el món. Roba, electrodomèstics, cotxes, viatges, tot el que us pugueu imaginar ha tornat a passar dels venedors al públic a una velocitat extraordinària; fins i tot hem detectat baralles entre humans que pugnaven per endur-se'n una peça de roba o un objecte decoratiu. Les cues per pagar el gènere han estat d'una dimensió tal que han esperat dempeus molta estona, sense defallir ningú, cadascú es mirava el que havia triat com si fos un trofeu de guerra.

- Afirmeu, doncs, que aquesta reacció humana a nivell planetari respon a una por provocada perquè han descobert els nostres plans de futur?

- Com s'explica, si no? Abatuts després de menjar com a posseïts i de gastar com a condemnats, d'on treuen encara l'esma de sortir al carrer per posar-se a comprar com si els anés la vida i haver de tornar a suportar aglomeracions que no feia ni dos dies que havien patit estoicament? Només algú en extrema necessitat reviu situacions tan molestes. I molt em temo que aquesta extrema necessitat és la nostra futura presència, a la qual oposaran la més tossuda resistència. Si han estat capaços de tornar a caure en la despesa desfermada i a posar llurs cossos en un estat límit del que es pot considerar saludable, amb un desgast físic perillós, hom pot preveure que això d'arribar i moldre, res de res.

- M'heu convençut. Cancel·lem la invasió, passem al següent tema.

Qui ha informat al cap de l'operació s'adona que hi ha un terme del que no ha aconseguit esbrinar-ne el significat però que sospita està íntimament relacionat amb aquest món de mones. Segurament, és el mot en clau que ha permès que tots els habitants es posessin en solfa davant l'atac imminent. O bé es tracta de l'arma secreta que, anomenada arreu i escrita en un munt d'aparadors i tanques publicitàries, ha transmès l'alerta: rebaixes.